

Caspar Mauritius

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS. Theol. D. P. P. & Superint. Ad Exequias, Quae Matronae Primariae Christinae Cothmanniae, Viri ... Dn. Petri Wasmundt, I.U.D. ... Relicta Viduae Hodie hora prima in templo Mariano parabuntur, Omnes omnium ordinum Cives Academicos sedulo & officiose invitat

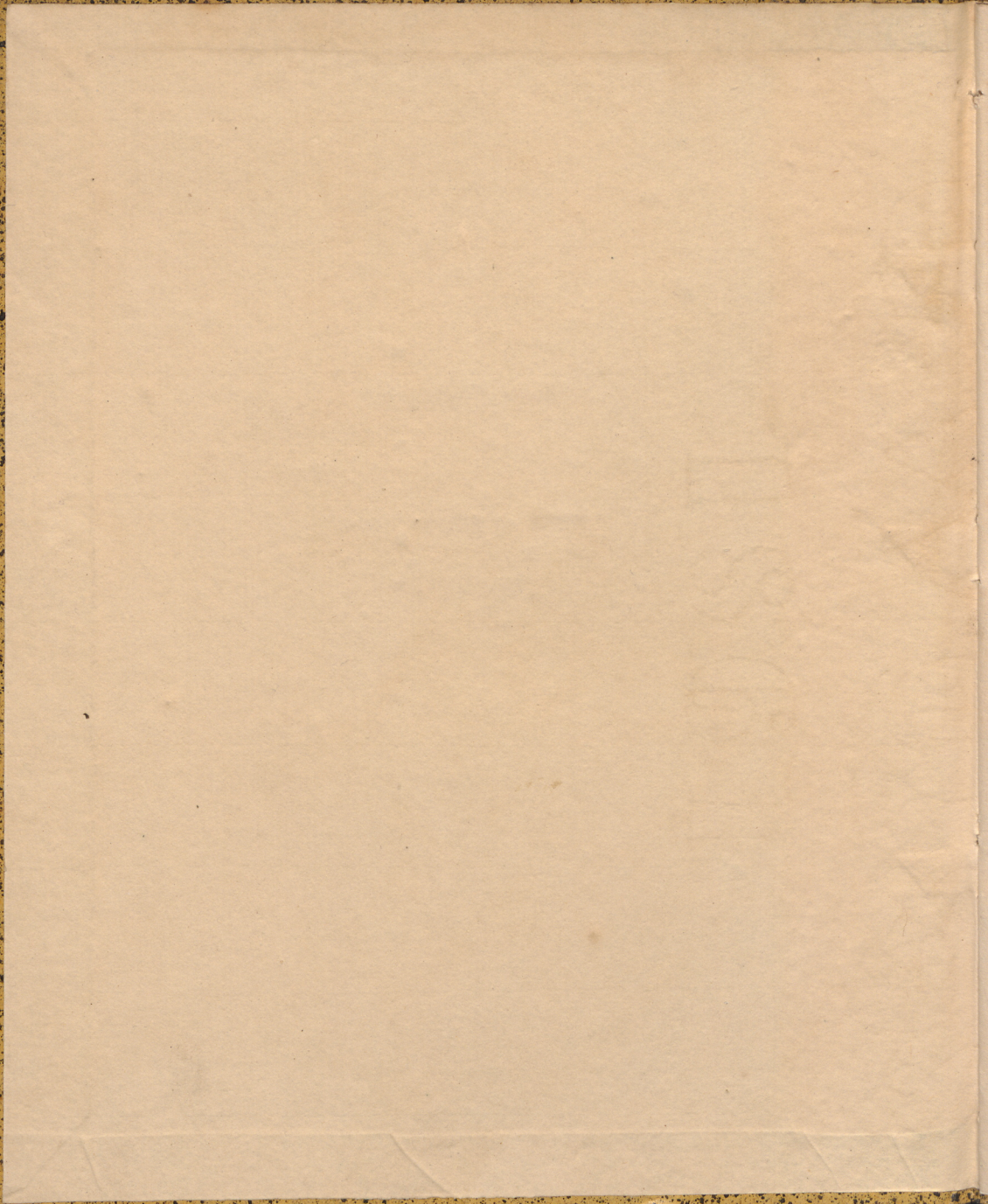
Rostochii: Kilius, 1656

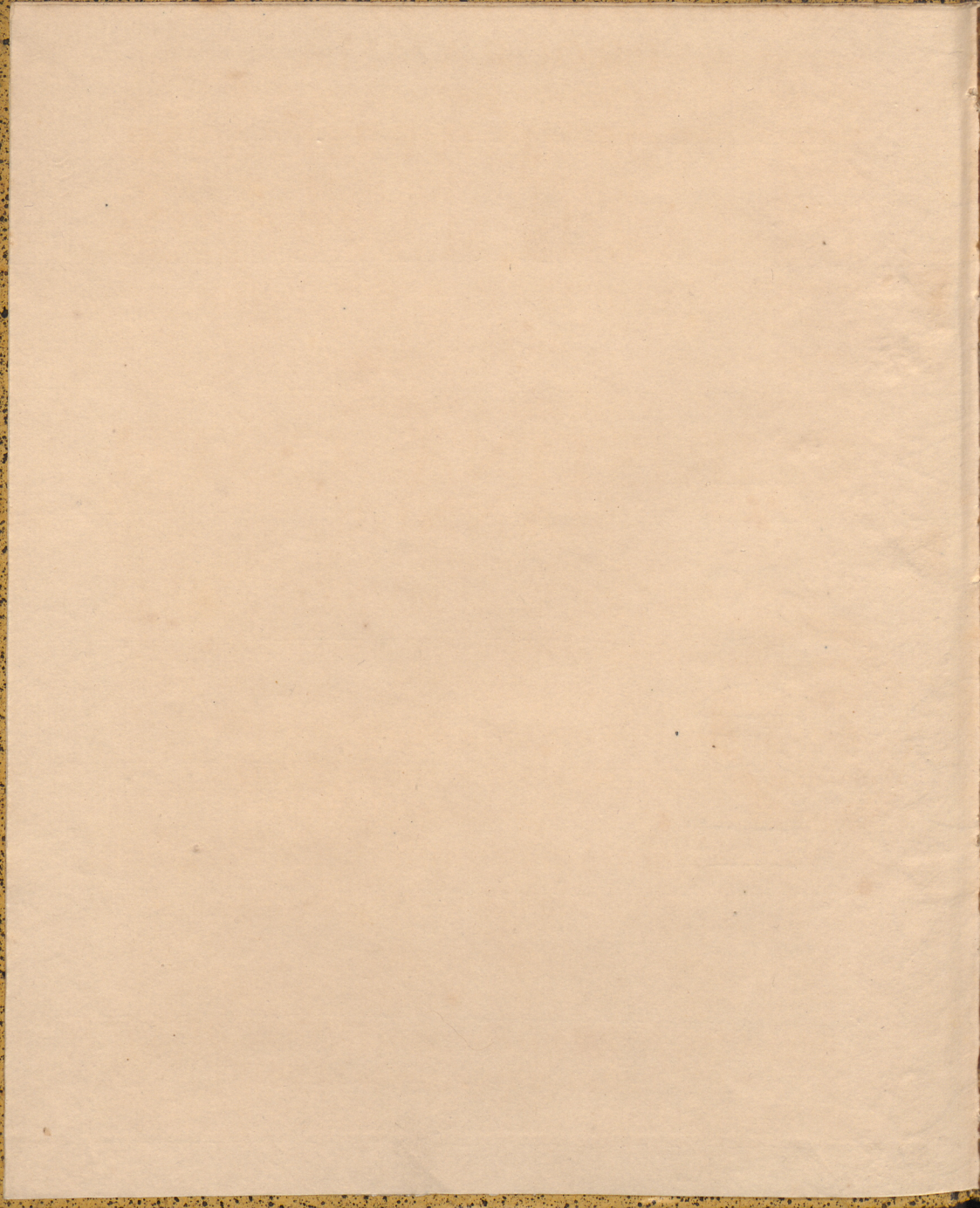
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77743539X>

Druck Freier Zugang

39
Mauritius, C.,
in C. Cothmann,
uxor. P. Wasmundt.
R. 1656.

PROGRAMMA
Quo
RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS
CASPARUS MAVRITIUS,
SS. Theol. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,
Quæ
Matronæ Primariæ
CHRISTINÆ COTH-
MANNIÆ,

Viri Amplissimi, Consultissimi & Excellentissimi

DN. PETRI WASMVNDT, J. U. D.

& P. P. atq; Illustriss. Ducis Mecklenburgici
Consiliarii

p: m.

Relicta Vidua

*Hodie hora prima in templo Mariano
parabuntur,*

Omnes omnium ordinum Cives Academi-
cos sedulo & officiosè invitat.

✻ (o) ✻

ROSTOCHII, Typis Hæredum NICOLAI KILII
Acad. Typogr. Anno 1656.

39.

5

Ita nostra, Apostolo teste, abscondita est
cum Christo in DEO. Postquam au-
tem Christus, vita nostra manifestus fa-
ctus fuerit, tunc & nos cum eo patefemus
gloriosi. Vita piorum in hoc seculo
similis est vitæ Jesuli nostri, qui cum
Filius Dei esset, humilis servi assumpsit formam &
cruce[m] execrabilem gestavit. De humilitate præ-
sentia testantur tempora. Adorant Magi lactentem
puerum in tugurio vili, in vilibus pannis. Hoc mi-
ratus Bernhardus Magos sic alloquitur: Ergone
Deus est iste? Deus quidem in templo sancto tuo, in caelo
sedes ejus, & vos eum quaritis in vili stabulo & in matris
gremio? Ubi aula regia? ubi thronus? ubi curia regalis
frequentia? Nunquid aula est stabulum? thronus præse-
pium? curia frequentia Joseph & Maria? Quomodo ita
insipientes facti sunt viri sapientes, ut adorent parvulum
despicabilem tam sua, etate quam paupertate suorum? Non-
ne timendum erat, fratres, ne scandalizarentur viri isti
& illos se crederent cum tanta indigna viderent? Are-
gia civitate, ubi regem quærendum conjectabant, ad Beth-
lehem villam parvulam diriguntur. Ingrediuntur stabu-
lum, inveniunt involutum pannis infantulum. Non illis
sordet stabulum, non pannis offenduntur, non scandalizan-
tur lactentis infantia, prociidunt, & venerantur Regem,
adorant ut Deum, sed profecto qui illos adduxit, ipse &
instruxit: & qui per stellam foris admonuit, ipse & in oc-
culto cordis edocuit. Habetis apparitionem Christi, sed
humilem, quam excipiet apparitio, sed illustris &
maximè

maximè splendida. Interim vivit in nobis Christus
& vita nostra abscondita est cum Christo in Deo. *Hiscē*
verbis tantum non clamat Apostolus (Gregorii Nysseni
hæc sunt verba) *nullam in se affectionem humanam vi-*
vere, non fastum, non timiditatem, non voluptatem, non
dolorem, non iram, non metum, non audaciam, non inju-
riarum memoriam, non invidiam, non vindictam, avari-
tiam, honoris aut gloriæ cupidinem; sed his omnibus abra-
sis, solus Christus nobis superest, qui nihilest horum, qui est
ipsa sanctificatio Spiritus Immortalitas, Lumen Veritas,
qui paschitur inter lilia, in splendoribus sanctorum.
O terq; quaterqve beatum, qui Satanæ vivere desiit, &
summo studio virtute Sancti Spiritus in id enicitur, ut
in ipso vivat Christus! Quamquam enim mundus non
videat splendorem gratiæ, quem possident Deo de-
ditæ animæ, & divitias gloriæ, quas expectant, futu-
rum tamen est, ut cum Christus piorum vita mani-
festus factus fuerit, tunc & ipsi cum eo pateant glo-
riosi. In secundo adventu appariturus est Christus Uni-
versis se offeret Deus cum gloria Spiritus angelorum comita-
tu adventans, tunc demum Spiritus patebitis. Illum igi-
tur querite, non presentem hunc diem. In eo esse qui vi-
tam omni studio adnitamini, tunc enim vestra, quæ vera
est vita, palam fiet. Præsens namq; vita mors est, quia ef-
fluxus refluxusq; constat corruptione. Nolite in hoc seculo vel
gloriam vel honorem efflagitare cum in cælo nostra omnis
sit futura gloria. Latet enim Margarita quamdiu
cochlea occultatur, illa refracta proprium virtutis emittit
fulgorem. Et nos item quamdiu corruptibili hoc corpo-

est immorandum, debemus ut latitantes nihil gloria quaerere. At ubi corruptile hoc dissolvetur, tunc & gloria ipsa, si pro rebus gestis digni hac fuerimus, consequetur. Hæc graviter ex Chrylostomo ad locum Paulinum commentatur Theophylactus. Sed & Augustini pia in hunc locum meditatio digna, quæ hic legentium oculis & animis subjiciatur atque infigatur. *Hiemis tempore, inquit, etiam viridis arbor arida similis est: venit æstas, & viva radix folia producit & impletur fructibus. Sic hiems nostra Christi occultatio est, æstas nostra Christi revelatio: mortui enim estis & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Certè mortui sed mortui specie, vivi radice.* Attende autem venturum tempus æstatis, quomodo sequatur & dicat: cum autem Christus apparuerit vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. Ad hanc beatæ immortalitatis gloriam evecta est Matrona primaria CHRISTINA COTHMANNIA, cui hodie ex ævi funebres parantur. Ortum suum p. d. traxit ex celebri Westphaliæ civitate Lemgovia, Patre nata Viro Amplissimo Dn. DIETERICO COTHMANNINO, Reip. Lemgoviensis Consule optimè merito, cujus Majores Patricia & Consulari dignitate à trecentis annis floruerunt: Matre AGNETA von der Sippen/ Dn. BERNHARDI von der Sippen, Illustris Comitum Lipp. Cancellarii gravissimi Filia. Post obitum dilecti Patris Frater ejus maximus natus Vir Magnificus Nobilissimus & Excellentissimus Dn. ERNESTUS COTHMANNUS, Jctus, Academiae hujus Professor Inclitus & Illustriss. ac Celsiss. Ducis
Mega-

Megapol. Cancellarius longè meritissimus p. m. in patriam proficiscens eam secum in reditu ad nos deduxit, & eam domi in tenella ætate non ut sororem, sed ut filiam habuit, adamavit, educavit. Omnibus illum sexum decorantibus Virtutibus ornatam ambiit Vir Amplissimus & Excellentissimus Dn. PETERUS WASMUNDT, Illustriss. & Celsiss. Ducis Megapolitani Consiliarius, ac Professor Codicis Ordinarius, Vir de hac Academia benè meritus, cui Anno M. DC. XV. nupsit. Constante matrimonio octo liberorum Mater facta quinque masculini, trium feminini sexus, ERNESTI DIETERICI, JOHANNIS FRIDERICI, JOACHIMI HENRICI, & ALBERTI THOMÆ, CATHARINÆ, AGNETÆ & ELISABETHÆ, tres reliquit superstites Ernestum Dietericum, Illustriss. Principis Megapol. Secretarium, Joachimum Henricum & Albertum Thomam, Anno M. DC. XXXII. IV. Jul. mortalium rebus beata morte exemptus Dn. Maritus est. Ex eo tempore ad secunda vota transire noluit, sed in viduitate permansit, & alterius Fratris jam præsentis Viri Magnifici Nobilissimi & Amplissimi Dn. JOHANNIS GOTHMANNI, Jcti excellentissimi, Sacr. Lateranens. Palatii aulæq; Casaræ & Imperialis Consistorii Comitæ atq; Sereniss. Ducis Megapolitani ultra triginta sex annos Consiliarii & Cancellarii eminentissimi Consilio & auxilio verè Paterno suffulta est. Ante aliquot septimanas morbo correpta decumbere cœpit. Divinæ Voluntati patienter

se submisit & omnibus, à quibus laesa erat, ex ani-
mo ignovit. XXVII. Decemb. sacra synaxi admi-
nistrante Viro Admodum Reverendo & Excellen-
tissimo Dn. D. Johanne Quistorpio P. P. & Past. Ja-
cob. celeberrimo, Dn. Collega & in Christo Fratre
conjunctissimo, Christiana devotione usa, II. Jan. cir-
ca horam VII. piè & placidè obdormivit. | Frequentia
nobis, Cives Academici, funera repræsentavit annus
elapsus: novus eadem densare pergit. Quorsum
hæc spectacula? ut maturè resipiscamus & Christo
vivere omnirupta mora incipiamus. Servator apud
Lucam XIII. 7. *Ecce, inquit, tres anni sunt, ex quo ve-
ri quærens fructum in ficu non inveni.* Quinam sunt
illi tres anni? tres hominum ætates, pueritia, ju-
ventus, senectæ. Singulæ fructus tulere Servatori
displicentes. Interim toto die expandit manus suas
ad nos, stat ad ostium cordis nostri & suo Spiritu pul-
sat. Cæterum pleriq; surdi & altissimo somno se-
pulti emendationem vitæ de die in diem differunt,
nec cogitant, quanto magis ea negligitur & compe-
renditur, tanto majoribus eam difficultatibus im-
plicari. Debita Indies aucta postea difficilimè solvun-
tur: & quo plus sunt potæ, plus sciuntur aquæ. Si
beneficii ad corpus nostrum spectantis bona copia
offertur, nullam rei benè gerenda occasionem è ma-
nibus elabi patiuntur: in solo negotio salutis cunctan-
tur, & quisq; sibi hic Nestoreos annos vanissima spe
fingit. Sed audiamus Augustinum: *Tu, quando
vocaris, veni. Paterfamilias tibi quidem etiam undeci-
ma*

ma venienti denarium promisit. Sed utrum vivas usq; ad septimam, nemo tibi promisit. Quare ergo differs audire vocantem te, certus de mercede, incertus de die? Vide, ne forte, quod tibi ille daturus est promittendo, tu tibi auferas differendo. Idem alibi: Ne de misericordia Domini tantum securi existimemus, ut peccatis peccata augeamus, neq; dicamus, donec viget aetas nostra, carnis concupiscentias exerceamus, & postremo in senectute malorum nostrorum penitentiam agamus. pius enim est Dominus, nec ultra facinorum nostrorum recordabitur. Ne quaso taliter cogitemus, quia summa est stultitia hac cogitare; cum & impium sit, talem licentiam à Deo postulare veniam velle, cuius initium est nos separare à Deo: ideo, inquam, talia ne cogitemus, cum nesciamus, qua die morituri simus. Nemo enim novit diem exitus sui. Non omnes in senectute moriuntur, sed in diversis aetatibus de hoc mundo migrant. Et in quibus aetibus unusquisq; homo inventus fuerit, in iisdem iudicabitur; quando anima exierit de corpore. Ideo festinemus ad penitentiam converti. Semper ante oculos nostros versetur ultimus dies: & cum diluculo surrexerimus, ne ad vesperam confidamus nos pervenire: & cum in lectulo membra depoluerimus, de lucis ne confidamus adventu: sic & facillimè poterimus corpus nostrum à vitiiis & concupiscentiis refrœnare. Corvi vox est CRAS CRAS & Pharaonis Exod. II. 10. Israëlita olim agnum Paschalem festinantes atq; ad iter accincti edebant, eumq; totum, nihil inde crastino diei relinquentes: sic & nos in regno

regno Satanæ non torpeamus, sed summa festi-
nantia illud relinqvamus, nec in crastinum rem reji-
ciamus, sed properemus ad mare rubrum, & virtu-
te sanguinis Christi mundi hujus mare transeuntes
ad coelestia regna terramq; promissam alacri & in-
defesso studio contendamus. Hæc ex occasione no-
vianni, quem denuo divina indulst patientia, mo-
nenda duximus. Cæterum à Vobis, omnium ordi-
num Cives Academici, studiosè contendimus, ut
hodie in honorem defunctorum & superstitem, Vi-
rorum de hac Academia totaq; Provincia longè
meritissimorum, totiusq; familiæ C O T H M A N-
N I A N Æ ad funeris deductionem frequentes con-
veniatis, & DEO ter Opt. Max. utramq; Rempubl.
vosq; adeo ipsos devotis precib; commenderis. Clau-
dimus voto Augustini: *Eia dulcissime DEUS, hoc
mibi tecum pactum erit: planè moriar mibi ipsi, ut tu solus
in me vivas: totus intra me silebo, ut tu loqvaris in me:
totus quiescam, ut tu solus opereris
in me.*

P. P. Rostochii IX. Jan. Anno M. DC. LVII. sub
Sigillo Rectoratus.
Conveniendum in Æde Jacobæa
hora prima.

ma venienti denarium promisit.
septimam, nemo tibi promisit.
re vocantem te, certus de mercede
ne forte, quod tibi ille daturus est pro
ras differendo. Idem alibi: Ne
ni tantum securi existimemus, ut
mus, neq; dicamus, donec viget at
piscientias exerceamus, & postremo
nostrorum poenitentiam agamus, p
nec ultra facinorum nostrorum re
so taliter cogitemus, quia summa est
cum & impium sit, talem licentiam
piam velle, cuius initium est nos
quam, talia ne cogitemus, cum ne
turi sumus. Nemo enim novit
omnes in senectate moriuntur, sed
hoc mundo migrant. Et in quibus
mo inventus fuerit, in iisdem judic
exierit de corpore. Ideo festinemu
verti. Semper ante oculos nostro
& cum diluculo surrexerimus, s
damus nos per venire: & cum in led
mus, de lucis ne confidamus ad ven
rimus corpus nostrum a vitis & o
re. Corvi vox est CRAS
Exod. II. 10. Israelitæ olim agri
nentes atq; ad iter accincti edel
nihil inde crastino diei reliquere

vivas usq; ad
differs audi
e die? Vide,
tu tibi anse
ordia Domi
cata augea
arnis concu
emalorum
& Dominus,
Ne qua
ec cogitare;
ulare quem
Deo: ideo, in
va die mori
sui. Non
et atibus de
usquisq; ho
ando anima
entiam con
ultimus dies:
beram confi
ra deponeri
acilime pote
iis refræna
Pharaonis
alem festi
q; totum,
& nos in re
gno

